

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2019/904,

annettu 5 päivänä kesäkuuta 2019,

tiettyjen muovituotteiden ympäristövaikutuksen vähentämisestä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Muovin erinomaisen käyttökelpoisuuden ja siitä aiheutuvien suhteellisen edullisten kustannusten vuoksi sitä on yhä enemmän kaikkialla arjessamme. Vaikka muovi on hyödyllistä talouden kannalta ja tarjoaa olennaisia käyttötarkoituksia monilla aloilla, sitä käytetään yhä enemmän lyhytikäisiin käyttötarkoituksiin, joita ei ole suunniteltu uudelleenkäyttöä tai kustannustehokasta kierrätystä varten, ja tämän myötä tuotanto- ja kulutusmalleista on tullut yhä tehottomampia ja lineaarisempia. Tämän vuoksi komission 2 päivänä joulukuuta 2015 antaman tiedonannon ”Kierto kuntoon – Kiertotaloutta koskeva EU:n toimintasuunnitelma” mukaisen kiertotaloutta koskevan toimintasuunnitelman yhteydessä komissio totesi 16 päivänä tammikuuta 2018 annetun tiedonantonsa ”EU:n strategia muoveista kiertotaloudessa” mukaisessa muovia koskevassa EU:n strategiassa, että koko ajan lisääntyvään muovijätteeseen ja muovijätteen päätymiseen ympäristöön, erityisesti meriympäristöön, on puututtava, jotta muoveille voidaan saada aikaan kiertotalouden mukainen elinkaari. Muoveja koskeva EU:n strategia on askel kohti kiertotaloutta, jossa muovien ja muovituotteiden suunnittelussa ja tuotannossa otetaan täysimääräisesti huomioon uudelleenkäyttö-, korjaus- ja kierrätystarpeet ja jossa kehitetään ja edistetään kestävämpiä materiaaleja. Tiettyjen muovituotteiden huomattavan kielteistä ympäristö-, terveys- ja talousvaikutusta voidaan tehokkaasti vähentää vain luomalla sitä varten erityinen oikeudellinen kehys.
- (2) Tällä direktiivillä edistetään kiertoa perustuvia toimintamalleja, joissa kertakäyttötutteen sijasta etusijalle asetetaan kestävä ja myrkyttömät uudelleenkäytettävät tuotteet ja uudelleenkäyttöjärjestelmät ja joilla pyritään ennen kaikkea vähentämään syntyvän jätteen määrää. Tällainen jätteen syntymisen ehkäiseminen on ensisijainen tavoite Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/98/EY ⁽⁴⁾ vahvistetussa jätehierarkiassa. Tällä direktiivillä autetaan saavuttamaan Yhdistyneiden kansakuntien (YK) kestävä kehityksen tavoite 12, jonka mukaan on varmistettava kulutus- ja tuotantotapojen kestävyys ja joka on osa YK:n yleiskokouksessa 25 päivänä syyskuuta 2015 hyväksyttyä vuoteen 2030 ulottuvaa kestävä kehityksen toimintasuunnitelmaa. Tuotteiden ja materiaalien arvon

⁽¹⁾ EUVL C 62, 15.2.2019, s. 207.

⁽²⁾ EUVL C 461, 21.12.2018, s. 210.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 27. maaliskuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 21. toukokuuta 2019.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

säilyminen mahdollisimman pitkään ja jätteiden syntymisen vähentäminen voisivat tehdä EU:n taloudesta kilpailukykyisemmän, ja kestokykyisemmän, ja samalla myös arvokkaisiin luonnonvaroihin ja ympäristöön kohdistuva paine vähenisi.

- (3) Merten roskaantuminen on luonteeltaan rajat ylittävää ja se tunnustetaan kasvavaksi maailmanlaajuiseksi ongelmaksi. Merten roskaantumisen vähentäminen on tärkeää YK:n kestävän kehityksen tavoitteen 14 saavuttamiseksi. Sen mukaan on säilytettävä meret ja merten tarjoamat luonnonvarat sekä edistettävä niiden kestävää käyttöä. Unionin on tehtävä osansa merten roskaantumisen ehkäisemiseksi ja vähentämiseksi, ja sen on pyrittävä olemaan maailmanlaajuinen esikuva. Tässä yhteydessä unioni toimii yhteistyökumppaneidensa kanssa yhteisten toimien edistämiseksi monilla kansainvälisillä foorumeilla, mukaan lukien G20, G7 ja YK, ja tämä direktiivi on osa tähän liittyviä unionin toimia. Kyseisten toimien tehokkuuden kannalta on myös tärkeää, että muovijätteiden vienti unionista ei lisää merten roskaantumista muualla.
- (4) Yhdistyneiden kansakuntien 10 päivänä joulukuuta 1982 hyväksymän merioikeusyleissopimuksen (UNCLOS) ⁽⁵⁾, 29 päivänä joulukuuta 1972 tehdyn yleissopimuksen jätteen ja muun aineen mereen laskemisen aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä, jäljempänä 'Lontoon yleissopimus', ja siihen vuonna 1996 liitetyn pöytäkirjan, jäljempänä 'Lontoon pöytäkirja', aluksista aiheutuvan meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen (Marpol) liitteen V, sellaisena kuin se on muutettuna siihen vuonna 1978 tehdyllä pöytäkirjalla, 22 päivänä maaliskuuta 1989 tehdyn vaarallisten jätteiden maanrajan ylittävien siirtojen ja käsittelyn valvontaa koskevan Baselin yleissopimuksen ⁽⁶⁾ ja unionin jätelainsäädännön eli direktiivin 2008/98/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/59/EY ⁽⁷⁾ mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava ympäristöä suojeleva jätehuolto, jotta ehkäistään ja vähennetään merten roskaantumista sekä merellä että maalla sijaitsevista lähteistä. Unionin vesilainsäädännön eli Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2000/60/EY ⁽⁸⁾ ja 2008/56/EY ⁽⁹⁾ mukaisesti jäsenvaltioiden on myös puututtava merten roskaantumiseen, kun roskaantuminen heikentää niille kuuluvien merivesien hyvän tilan saavuttamista. Tämä edistää myös YK:n kestävän kehityksen tavoitteen 14 saavuttamista.
- (5) Rannoilla tehtyjen roskauskentöjen perusteella 80–85 prosenttia merten roskaantumisesta unionissa aiheutuu muovista. Tästä kertakäyttöisten muovituotteiden osuus on 50 prosenttia ja kalastukseen liittyvien tuotteiden 27 prosenttia koko määrästä. Kertakäyttöisiin muovituotteisiin kuuluu hyvin erilaisia yleisesti käytettyjä nopeakiertoisia kulutustavaroita, jotka hävitetään sen jälkeen, kun niitä on käytetty kerran niiden käyttötarkoitukseen. Niitä kierrätetään harvoin ja ne päättyvät helposti roskiksi. Merkittävää osaa markkinoille saatetuista kalastusvälineistä ei kerätä käsitteilyä varten. Kertakäyttöiset muovituotteet ja muovivaikuttavat kalastusvälineet ovat sen vuoksi erityisen vakava ongelma merten roskaantumisen kannalta, ja ne muodostavat merkittävän riskin merien ekosysteemeille, biologiselle monimuotoisuudelle ja ihmisten terveydelle ja haittaavat muun muassa matkailua, kalastusta ja meriliikennettä.
- (6) Asianmukainen jätehuolto on edelleen välttämätöntä kaiken roskaantumisen, myös merten roskaantumisen, estämiseksi. Unionin nykyiset säädökset eli direktiivit 2008/98/EY, 2000/59/EY, 2000/60/EY, 2008/56/EY ja neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009 ⁽¹⁰⁾ sekä toimintapoliittiset välineet tarjoavat joitakin sääntelyn keinoja, joilla voidaan puuttua merten roskaantumiseen. Muovijätteeseen sovelletaan erityisesti yleisiä unionin jätehuoltotoimenpiteitä ja -tavoitteita, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 94/62/EY ⁽¹¹⁾ säädettyä muovipakkauksijätteen kierrätystavoitetta sekä muovivaikuttavaa EU:n strategian tavoitetta, jonka mukaan on varmistettava, että vuoteen 2030 mennessä kaikki unionin markkinoille saatettavat muovipakkaukset ovat uudelleenkäytettäviä tai helposti kierrätettäviä. Kyseisten toimien vaikutus merten roskaantumiseen ei kuitenkaan ole riittävä, ja merten roskaantumisen ehkäisemiseen ja vähentämiseen tähtävien kansallisten toimenpiteiden laajuudessa ja tavoitetasossa on eroja. Lisäksi jotkut näistä toimenpiteistä, erityisesti kertakäyttöisten muovituotteiden kaupan pitämisen rajoitukset, voivat muodostaa kaupan esteitä ja vääristää kilpailua unionissa.

⁽⁵⁾ EYVL L 179, 23.6.1998, s. 3.

⁽⁶⁾ EYVL L 39, 16.2.1993, s. 3.

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/59/EY, annettu 27 päivänä marraskuuta 2000, aluksella syntyvän jätteen ja lastijäämien vastaanottolaitteista satamissa (EYVL L 332, 28.12.2000, s. 81).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) (EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁽¹⁰⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, unionin valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1994, pakkauksista ja pakkauksijätteistä (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10).

- (7) Jotta toimet voitaisiin keskittää sinne, missä niitä eniten tarvitaan, tämän direktiivin olisi katettava ainoastaan unionin rannoilta useimmin löydettyvät kertakäyttöiset muovituotteet sekä muovia sisältävät kalastusvälineet ja oxo-hajoavasta muovista valmistetut tuotteet. Tämän asetuksen mukaisten toimien kattamien kertakäyttöisten muovituotteiden osuudeksi arvioidaan noin 86 prosenttia unionin rannoilla tehdyissä laskennoissa löydettyistä kertakäyttöisistä muoveista. Koska metalliset ja lasiset juomapakkaukset eivät kuulu unionin rannoilta useimmin löydettyihin kertakäyttöisiin muovituotteisiin, niiden ei olisi kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaan.
- (8) Mikromuovit eivät kuulu suoraan tämän direktiivin soveltamisalaan, vaikka ne osaltaan lisäävät merten roskaantumista. Siksi unionin olisi löydettävä kattava toimintamalli, jolla puututaan tähän ongelmaan. Unionin olisi kannustettava kaikkia tuottajia rajoittamaan mahdollisimman paljon mikromuovien käyttöä tuotteissaan.
- (9) Suuret muoviesineet ja niistä peräisin olevat palaset tai mikromuovit voivat aiheuttaa merkittävää maa-alueiden saastumista ja maaperän pilaantumista, ja tällaiset muovit voivat päätyä meriympäristöön.
- (10) Tämä direktiivi on luonteeltaan erityissäännös direktiiveihin 94/62/EY ja 2008/98/EY nähden. Jos kyseiset direktiivit ja tämä direktiivi ovat keskenään ristiriidassa, tällä direktiivillä olisi oltava etusija sen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa. Tämä pätee markkinoille saattamista koskeviin rajoituksiin. Erityisesti kulutuksen vähentämistä koskevien toimenpiteiden, tuotevaatimusten, merkintävaatimusten ja laajennetun tuottajan vastuun osalta tämä direktiivi täydentää direktiivejä 94/62/EY ja 2008/98/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2014/40/EU⁽¹²⁾.
- (11) Kertakäyttöisiä muovituotteita voidaan valmistaa monesta erilaisesta muovista. Muovit määritellään yleensä polymeerimateriaaleiksi, joihin on voitu lisätä lisäaineita. Kyseinen määritelmä kattaisi kuitenkin joitakin luonnonpolymeerejä. Tämän direktiivin ei kuitenkaan olisi katettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 3 artiklan 40 kohdassa⁽¹³⁾ olevan ”kemiallisesti muuntamattomien aineiden” määritelmän mukaisia muuntamattomia luonnonpolymeerejä, koska niitä esiintyy luontaisesti ympäristössä. Tämän vuoksi tämän direktiivin tarkoituksia varten asetuksen (EY) N:o 1907/2006 3 artiklan 5 alakohdassa esitettyä polymeerin määritelmää olisi mukautettava ja olisi otettava käyttöön erillinen määritelmä. Muoveja, jotka on valmistettu käyttäen muunnettua luonnonpolymeerejä, tai muoveja, jotka on valmistettu biopohjaisista, fossiilisista tai synteettisistä lähtöaineista, ei esiinny luontaisesti ja niitä olisi sen vuoksi käsiteltävä tässä direktiivissä. Muovien mukautetun määritelmän olisi sen vuoksi katettava polymeeripohjaiset kumituotteet ja biopohjaiset ja biohajoavat muovit riippumatta siitä, onko ne saatu biomassasta tai onko niiden tarkoitettu hajoavan biologisesti ajan myötä. Tässä direktiivissä ei olisi käsiteltävä maaleja, musteita ja liimoja, eikä näiden polymeerimateriaalien sen vuoksi olisi kuuluttava määritelmän soveltamisalaan.
- (12) Jotta voidaan selkeästi määrittää tämän direktiivin soveltamisala, olisi määriteltävä termi ’kertakäyttöinen muovituote’. Määritelmän ei olisi katettava markkinoille saatettavia muovituotteita, jotka on suunniteltu ja tehty kestämään elinkaarensa aikana useita käyttökertoja ja jotka täytetään tai joita käytetään uudelleen niiden alkuperäisessä tarkoituksessa. Kertakäyttöiset muovituotteet on tavallisesti tarkoitettu käytettäväksi vain kerran tai lyhyen ajan, ennen kuin ne loppukäsitellään. Henkilökohtaiseen hygieniaan taikka kotitalouskäyttöön tarkoitettujen kosteuspyyhkeiden olisi kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaan, mutta teollisuuskäyttöön tarkoitettujen kosteuspyyhkeet jätetään sen ulkopuolelle. Komission olisi laadittava kertakäyttöisiä muovituotteita koskevat suuntaviivat, joilla täsmennetään sitä, mitkä tuotteet katsotaan tätä direktiiviä sovellettaessa kertakäyttöisiksi muovituotteiksi. Tässä direktiivissä vahvistettujen perusteiden mukaan tässä direktiivissä kertakäyttöisiksi muovituotteiksi katsottavia elintarvikepakkauksia ovat esimerkiksi pikaruokapakkaukset tai ateria-, voileipä-, wrap- ja salaattirasiat, joissa on kylmää tai lämmintä ruokaa, sekä elintarvikepakkaukset, joissa on tuore- tai valmisruokaa, joka ei edellytä lisävalmistamista, kuten hedelmiä, vihanneksia tai jälkiruokia. Tässä direktiivissä ei olisi katsottava kertakäyttöisiksi muovituotteiksi elintarvikepakkauksia, joissa on kuivattua ruokaa tai kylmää myytävää ruokaa, joka edellyttää lisävalmistamista, tai pakkauksia, joissa ruokaa on enemmän kuin yksi annos, tai yhden annoksen elintarvikepakkauksia, joita myydään yksikkönä, jossa on useampia kuin yksi pakkaus.

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/40/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämistä ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä sekä direktiivin 2001/37/EY kumoamisesta (EUVL L 127, 29.4.2014, s. 1).

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1).

Kertakäyttöisiksi muovituotteiksi olisi katsottava esimerkiksi juomapullot ja yhdistelmämaalipakkaukset, joita käytetään oluen, viinin, veden, nestemäisten virvoitteiden, mehujen ja nektareiden, pikajuomien tai maidon pakkaamiseen, mutta ei juomamukeja, koska nämä muodostavat tämän direktiivin mukaisesti oman kertakäyttöisten muovituotteiden luokkansa. Koska lasiset ja metalliset juomapakkaukset eivät kuulu unionin rannoilta useimmin löydettäviin kertakäyttöisiin muovituotteisiin, niiden ei olisi kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaan. Komission olisi kuitenkin tämän direktiivin arvioinnin yhteydessä arvioitava muun muassa lasisissa ja metallisissa juomapakkauksissa käytettäviä muovikorkkeja ja -kansia.

- (13) Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin kertakäyttöisiin muovituotteisiin olisi puututtava yhdellä tai usealla toimenpiteellä riippuen useista tekijöistä, kuten käytettävissä olevat sopivat ja kestävämmät vaihtoehdot, mahdollisuus muuttaa kulutusmalleja sekä se, miten laajasti voimassa oleva unionin lainsäädäntö kattaa ne.
- (14) Tietyille kertakäyttöisille muovituotteille ei vielä ole helposti saatavilla sopivia ja kestävämpiä vaihtoehtoja, ja näistä kertakäyttöisistä muovituotteista useimpien kulutuksen odotetaan lisääntyvän. Jotta voidaan kääntää tämä suuntaus ja edistää pyrkimyksiä kestävämpiin ratkaisuihin, jäsenvaltiot olisi veloitettava toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet, esimerkiksi asettamalla kansalliset kulutuksen vähentämistä koskevat tavoitteet, joilla vähennetään kunnianhimoisesti ja pysyvästi kyseisten tuotteiden kulutusta vaarantamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 178/2002⁽¹⁴⁾, (EY) N:o 852/2004⁽¹⁵⁾ ja (EY) N:o 1935/2004⁽¹⁶⁾ ja muun elintarviketurvallisuuteen, hygieniaan ja merkintöihin liittyvän merkityksellisen unionin elintarvikelainsäädännön mukaisia elintarvikehygieniaa tai elintarviketurvallisuutta, hyviä hygieniakäytäntöjä, hyviä tuotantotapoja, kuluttajavalistusta ja jäljitettävyyssvaatimuksia. Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä mahdollisimman kunnianhimoisiin toimenpiteisiin, joilla olisi saatava selvästi käännettyä kasvavat kulutussuuntaukset ja päästävä mitattavissa olevaan määrälliseen vähennykseen. Toimenpiteissä olisi otettava huomioon tuotteiden vaikutus koko niiden elinkaaren ajan, myös silloin kun ne löydetään meriympäristöstä, sekä jätehierarkia.

Jos jäsenvaltiot päättävät panna täytäntöön kyseisen veloitteen markkinarajoituksilla, niiden olisi varmistettava, että tällaiset rajoitukset ovat oikeasuhteisia ja syrjimättömiä. Jäsenvaltioiden olisi kannustettava käyttämään tuotteita, joita voidaan käyttää useaan kertaan ja jotka jätteeksi muututtuaan soveltuvat valmisteltavaksi uudelleenkäyttöön ja kierrätettäväksi.

- (15) Muita kertakäyttöisiä muovituotteita varten on helposti saatavilla sopivia ja kestävämpiä vaihtoehtoja, jotka ovat myös kohtuuhintaisia. Jotta voidaan rajoittaa tällaisten kertakäyttöisten muovituotteiden haitallisia vaikutuksia ympäristöön, jäsenvaltiot olisi veloitettava kieltämään niiden saattaminen markkinoille. Näin ne edistäisivät helposti saatavilla olevien ja kestävämpien vaihtoehtojen käyttöä sekä innovatiivisia ratkaisuja kohti kestävämpiä liiketoimintamalleja, uudelleenkäytön vaihtoehtoja ja materiaalien korvaamista. Tämän direktiivin mukaisten markkinoille saattamista koskevien rajoitusten olisi katettava myös oxo-hajoavasta muovista valmistetut tuotteet, koska tällainen muovi ei ole aidosti biohajoavaa ja näin ollen lisää osaltaan mikromuovin aiheuttamaa ympäristön pilaantumista, ei ole kompostoitavaa, vaikuttaa kielteisesti perinteisen muovin kierrätykseen eikä tuota todistettua ympäristöhyötyä. Lisäksi myös vaahdotetusta polystyreenistä valmistettujen kertakäyttöisten elintarvike- ja juomapakkausten sekä juomamukien käyttöä olisi rajoitettava, koska vaahdotettua polystyreeniä olevat roskat ovat erittäin yleisiä meriympäristössä ja saatavilla on vaihtoehtoja.
- (16) Unionin rannoilta toiseksi eniten löydettäviä kertakäyttöisiä muovituotteita ovat muovisia sisältävät tupakkatuotteiden suodattimet. Suoraan ympäristöön käytön jälkeen päätyvistä tupakkatuotteista, joiden suodattimet sisältävät muovisia, syntyvän jätteen valtavaa ympäristövaikutusta on pienennettävä. Innovoinnin ja tuotekehityksen odotetaan tuottavan toteutuskelpoisia vaihtoehtoja muovisia sisältäville suodattimille, joten niitä on edistettävä. Tupakkatuotteiden, joiden suodattimet sisältävät muovisia, laajennettua tuottajan vastuuta koskevissa järjestelmissä olisi myös kannustettava innovointiin, jolla pyritään kehittämään kestäviä vaihtoehtoja muovisia sisältäville tupakkatuotteiden suodattimille. Jäsenvaltioiden olisi edistettävä monenlaisia toimenpiteitä, joilla vähennetään tupakkatuotteista, joiden suodattimet sisältävät muovisia, syntyvän kulutuksen jälkeisen jätteen aiheuttamaa roskaantumista.

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 852/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, elintarvikehygieniaa (EYVL L 139, 30.4.2004, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1935/2004, annettu 27 päivänä lokakuuta 2004, elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvista materiaaleista ja tarvikkeista ja direktiivien 80/509/ETY ja 89/109/ETY kumoamisesta (EUVL L 338, 13.11.2004, s. 4).

- (17) Juomapakkausten korkit ja kannet, jotka on valmistettu muovista, ovat unionin rannoilta useimmin löytyviä kertakäyttöisiä muovituotteita. Tämän vuoksi juomapakkausten, jotka ovat kertakäyttöisiä muovituotteita, saattaminen markkinoille olisi sallittava ainoastaan, jos ne täyttävät tietyt tuotesuunnitteluvaatimukset, joiden avulla merkittävästi vähennetään juomapakkausten muovista tehtyjen korkkien ja kansien joutumista ympäristöön. Niiden juomapakkausten osalta, jotka ovat sekä kertakäyttöisiä muovituotteita että pakkauksia, tämä vaatimus täydentää direktiivin 94/62/EY liitteessä II esitettyjä pakkausten koostumusta sekä uudelleenkäytettävyyttä ja hyödynnettävyyttä (mukaan lukien kierrätettävyyttä) koskevia perusvaatimuksia.

Tuotesuunnitteluvaatimuksen noudattamisen helpottamiseksi ja sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi on tarpeen laatia ja hyväksyä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1025/2012⁽¹⁷⁾ mukainen yhdenmukaistettu standardi, ja kyseisen standardin noudattamisen olisi luotava oletamus kyseisten vaatimusten noudattamisesta. Siksi tämän direktiivin tosiasiallisen täytäntöönpanon varmistamiseksi on ensiarvoisen tärkeää oikea-aikaisesti laatia yhdenmukaistettu standardi. Olisi jätettävä riittävästi aikaa, jotta voidaan laatia yhdenmukaistettu standardi ja jotta tuottajat voivat mukauttaa tuotantoketjuaan niin, että tuotesuunnitteluvaatimus voidaan panna täytäntöön. Muovien kiertokäytön varmistamiseksi on tarpeen edistää kierrätettyjen materiaalien vastaanottoa markkinoilla. Siksi on aiheellista ottaa käyttöön vaatimukset kierrätettyjen muovien pakollisesta vähimmäisisällöstä juomapulloissa.

- (18) Muovituotteiden valmistuksessa olisi otettava huomioon niiden pitkäikäisyys. Muovituotteiden suunnittelussa olisi aina otettava huomioon tuotanto- ja käyttövaiheet sekä tuotteen uudelleenkäytettävyys ja kierrätettävyys. Komission olisi direktiivin 94/62/EY 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti tehtävän tarkastelun yhteydessä otettava huomioon erilaisten pakkausmateriaalien, myös yhdistelmäateriaalien, asiaan liittyvät ominaisuudet elinkaariarviointien perusteella ja käsiteltävä erityisesti jätteiden ennaltaehkäisyä ja kiertotalousnäkökohdat huomioon ottavaa suunnittelua.
- (19) Vaarallisten kemiallisten aineiden käyttöä terveyssteissä, tamponeissa ja tamponien asettimissa olisi vältettävä naisten terveyden suojelemiseksi. Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 mukaisen rajoitusmenettelyn yhteydessä on asianmukaista, että komissio arvioi, tarvitaanko tällaisia aineita koskevia lisärajoituksia.
- (20) Tietyt kertakäyttöiset muovituotteet päätyvät ympäristöön viemärintijärjestelmän kautta epäasianmukaisen loppukäsittelyn tuloksena tai pääsevät muuten ympäristöön epäasianmukaisella tavalla. Loppukäsittely viemärintijärjestelmän kautta voi lisäksi aiheuttaa huomattavaa taloudellista vahinkoa viemäriverkoissa tukkimalla pumppuja ja viemäriputkia. Näissä tuotteissa käytettyjen materiaalien ominaisuuksista tai asianmukaisista loppukäsittelymenetelmistä tiedetään usein huomattavan vähän. Tämän vuoksi kertakäyttöisiin muovituotteisiin, jotka loppukäsittellään usein viemärintijärjestelmän kautta tai muuten epäasianmukaisesti, olisi sovellettava merkintävaatimuksia. Merkinnöissä olisi annettava kuluttajille tiedot asianmukaisista tuotteista koskevista, jätehierarkian mukaisista jätehuoltovaihtoehtoista tai vältettävistä loppukäsittelymenetelmistä sekä tuotteessa olevasta muovista sekä tuotteen päätyminen roskana ympäristöön tai muun epäasianmukaisen tuotteen loppukäsittelytavan aiheuttamasta kielteisestä ympäristövaikutuksesta. Merkinnän olisi tilanteen mukaan oltava tuotteen pakkauksessa tai itse tuotteessa. Komissiolle olisi siirrettävä valta vahvistaa yhdenmukaistetut eritelmat merkintöjä varten, ja niin tehdessään komission olisi tarvittaessa testattava kuluttajia edustavien ryhmien kanssa sitä, miten kuluttajat ymmärtävät ehdotetun merkinnän, jotta varmistetaan, että se on toimiva ja helposti ymmärrettävä. Merkintävaatimuksia edellytetään jo kalastusvälineille asetuksen (EY) N:o 1224/2009 mukaisesti.
- (21) Tapauksissa, joissa kertakäyttöisille muovituotteille ei ole helposti saatavilla sopivia ja kestävämpiä vaihtoehtoja, jäsenvaltioiden olisi aiheuttamisperiaatteen mukaisesti myös otettava käyttöön laajennettua tuottajan vastuuta koskevia järjestelmiä, jotta katetaan jätehuollon ja roskien puhdistamisen välttämättömät kustannukset sekä tällaisen roskaantumisen ehkäisemiseen ja vähentämiseen tähtäävistä valistustoimenpiteistä aiheutuvat kustannukset. Näiden kustannusten ei olisi ylitettävä kustannuksia, jotka ovat välttämättömiä kyseisten palvelujen tarjoamiseksi kustannustehokkaasti, ja ne olisi vahvistettava asianomaisten toimijoiden kesken avoimella tavalla.

⁽¹⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1025/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, eurooppalaisesta standardoinnista, neuvoston direktiivien 89/686/ETY ja 93/15/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/9/EY, 94/25/EY, 95/16/EY, 97/23/EY, 98/34/EY, 2004/22/EY, 2007/23/EY, 2009/23/EY ja 2009/105/EY muuttamisesta ja neuvoston päätöksen 87/95/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1673/2006/EY kumoamisesta (EUVL L 316, 14.11.2012, s. 12).

- (22) Direktiivissä 2008/98/EY vahvistetaan yleiset vähimmäisvaatimukset laajennettua tuottajan vastuuta koskevia järjestelmiä varten. Kyseisiä vaatimuksia olisi sovellettava tällä direktiivillä perustettuihin laajennettua tuottajan vastuuta koskeviin järjestelmiin riippumatta siitä, pannaanko ne täytäntöön lainsäädännön vai tämän direktiivin mukaisesti sopimusten avulla. Joidenkin vaatimusten merkityksellisyys vaihtelee tuotteen ominaisuuksien mukaan. Tupakkatuotteiden, joiden suodattimet sisältävät muovia, sekä kosteuspyyhkeiden ja ilmapallojen asianmukainen käsittely jätehierarkian mukaisesti ei edellytä erilliskeräystä. Siksi näiden tuotteiden erilliskeräyksen ei olisi oltava pakollista. Tässä direktiivissä olisi direktiivissä 2008/98/EY vahvistettujen vaatimusten lisäksi määriteltävä myös muita laajennettuun tuottajan vastuuseen liittyviä vaatimuksia, esimerkiksi vaatimus siitä, että tiettyjen kertakäyttöisten muovituotteiden tuottajat vastaavat kustannuksista, joita aiheutuu roskien siivoamisesta. Kyseisiin kustannuksiin olisi voitava myös kuulua tupakkatuotteiden kulutuksen jälkeisen jätteen erityisen keräysinfrastruktuurin, kuten yleisimmin roskaantuville paikoille sijoitettavien asianmukaisten jäteastoiden, käyttöön otosta aiheutuvat kustannukset. Suhteellisuusnäkökohdat olisi otettava huomioon roskaantumisen puhdistamisesta aiheutuvien kustannusten laskentamenetelmissä. Hallinnollisten kustannusten minimoimiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava määrittää puhdistamiskustannuksiin osoitettavia rahoitusosuuksia asianmukaisina monivuotisinä ja kiinteinä määrinä.
- (23) Poisheitetyistä kalastusvälineistä, myös hylätyistä tai kadonneista kalastusvälineistä, peräisin olevan muovin suuri prosenttiosuus merten roskaantumisesta osoittaa, että asetuksella (EY) N:o 1224/2009, direktiivillä 2000/59/EY ja direktiivillä 2008/98/EY säädetyt nykyiset oikeudelliset vaatimukset eivät tarjoa riittävästi kannustimia tällaisten kalastusvälineiden palauttamiseen rannalle keräämistä ja käsittelyä varten. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2019/883⁽¹⁸⁾ perustetulla välillisten maksujen järjestelmällä poistetaan aluksilta kannustin päästää jätteet mereen ja varmistetaan, että ne saavat toimittaa jätteensä. Tätä järjestelmää olisi kuitenkin täydennettävä kalastajille suunnatuilla taloudellisilla lisäkannustimilla tuoda kalastusvälinejäte rannalle välillisen jätemaksun mahdollisen korotuksen välttämiseksi. Koska kalastusvälineiden muoviosiin liittyy runsaasti kierrätysmahdollisuuksia, jäsenvaltioiden olisi aiheuttamisperiaatteen mukaisesti otettava käyttöön laajennettu tuottajan vastuu muovia sisältäviä kalastusvälineitä ja kalastusvälineiden osia varten, jotta voidaan varmistaa, että kalastusvälinejäte kerätään erillisesti, ja rahoittaa kalastusvälinejätteen ympäristöä suojelevaa jätehuoltoa, erityisesti kierrätystä.
- (24) Muovia sisältäviä kalastusvälineitä koskevan laajennetun tuottajan vastuun puitteissa jäsenvaltioiden olisi tässä direktiivissä säädettyjen raportointivaatimusten mukaisesti seurattava ja arvioitava kalastusvälineitä, jotka sisältävät muovia.
- (25) Vaikka kaikki muovia sisältävät mereen joutuvat roskat aiheuttavat riskejä ympäristölle ja ihmisten terveydelle ja tähän olisi puututtava, olisi otettava huomioon myös suhteellisuusnäkökohdat. Tämän vuoksi kalastajia itseään ja muovia sisältävien kalastusvälineiden pienimuotoisia valmistajia ei olisi katsottava tuottajiksi eikä niiltä olisi edellytettävä laajennettuun tuottajan vastuuseen liittyvien tuottajan velvoitteiden täyttämistä.
- (26) Taloudelliset ja muut kannustimet, joilla tuetaan kuluttajien kestäviä valintoja ja edistetään kuluttajien vastuullista käyttäytymistä, voivat olla tehokas väline tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (27) Juomapullot, jotka ovat kertakäyttöisiä muovituotteita, ovat yleisimpiä unionin rannoilta löytyviä meriroskia. Tämä johtuu huonosti toimivista erilliskeräysjärjestelmistä ja siitä, että kuluttajat osallistuvat huonosti näihin järjestelmiin. On tarpeen edistää tehokkaampia erilliskeräysjärjestelmiä. Sen vuoksi olisi asetettava erilliskeräyksen vähimmäistavoite juomapulloille, jotka ovat kertakäyttöisiä muovituotteita. Jätteen erilliskeräystä koskeva velvoite edellyttää, että erityyppinen ja ominaisuuksiltaan erilainen jäte pidetään erillään, mutta tietyt jätelajit olisi voitava kerätä yhdessä, edellyttäen, että tämä ei estä laadukasta kierrätystä jätehierarkian ja direktiivin 2008/98/EY 10 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan a alakohdan mukaisesti. Erilliskeräystavoite olisi asetettava jäsenvaltiossa markkinoille saatettujen kertakäyttöisten muovisten juomapullojen määrän tai vaihtoehtoisesti kertakäyttöisistä muovisista juomapulloista syntyvän jätteen määrän perusteella. Jäsenvaltiossa syntyvän jätteen määrää laskettaessa olisi otettava asianmukaisesti huomioon kaikki kertakäyttöisistä muovisista juomapulloista syntyvä jäte, mukaan lukien jätteidenkeräysjärjestelmän kautta loppukäsittelyn sijaan roskaksi päättyneet pullot. Jäsenvaltioiden olisi voitava saavuttaa kyseinen vähimmäistavoite asettamalla erilliskeräyksen tavoitteet juomapulloille, jotka ovat kertakäyttöisiä muovituotteita,

⁽¹⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/883, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, aluksilta peräisin olevan jätteen toimittamiseen tarkoitetuista satamassa olevista vastaanottolaitteista, direktiivin 2010/65/EU muuttamisesta sekä direktiivin 2000/59/EY kumoamisesta (EUVL L 151, 7.6.2019, s. 116).

laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien puitteissa, luomalla pantilliset palautusjärjestelmät tai muilla toimenpiteillä, jotka ne katsovat sopiviksi. Tällä on suora positiivinen vaikutus keräysasteeseen, kerätyn materiaalin laatuun ja uusiomateriaalien laatuun, mikä tarjoaa mahdollisuuksia kierrätysyrityksille ja uusiomateriaalien markkinoille. Se tukee direktiivissä 94/62/EY asetettujen pakkausjätteen kierrätystavoitteiden saavuttamista.

- (28) Jotta ehkäistään roskaamista ja muita epäasianmukaisia jätteen loppukäsittelymenetelmiä, joiden seurauksena mereen joutuu muoviroskia, kertakäyttöisten muovituotteiden kuluttajille ja muovivia sisältävien kalastusvälineiden käyttäjille on tarpeen antaa riittävästi tietoa saatavilla olevista uudelleenkäytettävistä vaihtoehdoista ja uudelleenkäyttöjärjestelmistä, asianmukaisimmista käytettävissä olevista jätehuoltovaihtoehdoista ja/tai vältettävistä jätteen loppukäsittelyn vaihtoehdoista, ympäristöä suojelevan jätehuollon parhaista käytännöistä, huonojen loppukäsittelykäytäntöjen ympäristövaikutuksista, tiettyjen kertakäyttöisten muovituotteiden ja kalastusvälineiden muovisisällöstä sekä epäasianmukaisen jätteiden loppukäsittelyn vaikutuksesta viemäriverkkoon. Jäsenvaltioilta olisi sen vuoksi edellytettävä, että ne toteuttavat valistustoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että kyseisille kuluttajille ja käyttäjille annetaan tällaista tietoa. Tiedot eivät saisi sisältää myyninedistämiseen liittyvää tietoa, joka kannustaa käyttämään kertakäyttöisiä muovituotteita. Jäsenvaltioiden olisi voitava valita sopivimmat toimenpiteet tuotteen luonteen tai sen käytön kannalta. Kertakäyttöisten muovituotteiden ja muovivia sisältävien kalastusvälineiden tuottajien olisi katettava valistustoimenpiteiden kustannukset osana niille asetettuun laajennettuun tuottajan vastuuseen liittyviä velvoitteita.
- (29) Tämän direktiivin tavoitteena on suojella ympäristöä ja ihmisten terveyttä. Kuten unionin tuomioistuin on useaan otteeseen todennut, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 288 artiklan kolmannessa kohdassa direktiiville annettu velvoittavan luonteen kanssa olisi ristiriidassa se, että henkilöt, joita asia koskee, eivät lähtökohdaisesti voisi vedota direktiivillä asetettuihin velvollisuuksiin. Tämä näkökohta pätee erityisesti direktiiviin, jonka tavoitteena on ehkäistä ja vähentää tiettyjen muovituotteiden vaikutusta vesiympäristöön.
- (30) On tärkeää seurata merten roskaantumisen tasoa unionissa, jotta tämän direktiivin täytäntöönpanoa voidaan arvioida. Jäsenvaltioiden on direktiivin 2008/56/EY mukaisesti seurattava säännöllisesti merten roskaantumisen ominaisuuksia ja määriä, myös merien muovijätteen osalta. Kyseiset seurantatiedot on myös välitettävä komissiolle.
- (31) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän direktiivin nojalla hyväksytyjen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Säädettyjen seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (32) Komission olisi paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen⁽¹⁹⁾ 22 kohdan nojalla tehtävä tästä direktiivistä arviointi. Arvioinnin olisi perustuttava tämän direktiivin täytäntöönpanosta saatuun kokemukseen ja sen aikana kerättyihin tietoihin sekä direktiivien 2008/56/EY ja 2008/98/EY mukaisesti kerättyihin tietoihin. Arvioinnin olisi muodostettava perusta pohdinnalle, joka koskee mahdollisia lisätoimenpiteitä, kuten unionin laajuisten vähennystavoitteiden asettamista vuodelle 2030 ja sen jälkeen, sekä sitä, onko unionissa tehtävän merten roskaantumisen seurannan kannalta tarpeen tarkistaa liitettä, jossa luetellaan kertakäyttöiset muovituotteet, ja sitä, voidaanko tämän direktiivin soveltamisalaa laajentaa muihin kertakäyttöisiin tuotteisiin.
- (33) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa vahvistaa menetelmät, joilla lasketaan ja todennetaan niiden kertakäyttöisten muovituotteiden vuotuinen kulutus, joille on asetettu kulutuksen vähentämistä koskevat tavoitteet, muovisten juomapullojen vähimmäiskierrätystavoitteen saavuttamisen laskemista ja toteutumisen vahvistamista koskevat säännöt, tiettyihin kertakäyttöisiin muovituotteisiin kiinnitettävien merkintöjen eritelmät, menetelmät, joilla lasketaan ja todennetaan sellaisten kertakäyttöisten muovituotteiden keräystavoite, joille erilliskeräystavoitteita on asetettu, sekä niiden tietojen toimittamismuoto, jotka koskevat tämän direktiivin täytäntöönpanoa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽²⁰⁾ mukaisesti.
- (34) On tarkoituksenmukaista, että jäsenvaltiot voivat halutessaan panna tietyt tämän direktiivin säännökset täytäntöön toimivaltaisten viranomaisten ja asianomaisten taloudenalojen välisin sopimuksin, edellyttäen, että tietyt vaatimukset täyttyvät.
- (35) Roskaantumisen torjunta kuuluu yhteisesti toimivaltaisille viranomaisille, tuottajille ja kuluttajille. Viranomaisten, myös unionin toimielinten, olisi näytettävä esimerkkiä.

⁽¹⁹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (36) Jäsenvaltiot eivät voi riittäväällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat tiettyjen kertakäyttöisten muovituotteiden, oxo-hajoavasta muovista valmistettujen tuotteiden ja muovia sisältävien kalastusvälineiden ympäristöön ja ihmisten terveyteen kohdistuvan vaikutuksen ennaltaehkäiseminen ja vähentäminen, kiertotalouteen siirtymisen edistäminen, mukaan lukien innovatiivisten ja kestävien liiketoimintamallien, tuotteiden ja materiaalien tukeminen ja siten sisämarkkinoiden tehokkaan toiminnan edistäminen, vaan ne voidaan toimien laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoitteet

Tämän direktiivin tavoitteena on ehkäistä ja vähentää tiettyjen muovituotteiden vaikutusta ympäristöön, erityisesti vesi-ympäristöön, ja ihmisten terveyteen sekä edistää siirtymistä kiertotalouteen, jossa käytetään innovatiivisia ja kestäviä liiketoimintamalleja, tuotteita ja materiaaleja, ja siten edistää myös sisämarkkinoiden tehokasta toimintaa.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan liitteessä lueteltuihin kertakäyttöisiin muovituotteisiin, oxo-hajoavasta muovista valmistettuihin tuotteisiin sekä muovia sisältäviin kalastusvälineisiin.
2. Jos tämä direktiivi on ristiriidassa direktiivien 94/62/EY tai 2008/98/EY kanssa, sovelletaan tätä direktiiviä.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'muovilla' materiaalia, joka koostuu asetuksen (EY) N:o 1907/2006 3 artiklan 5 alakohdassa määritellystä polymeeristä, johon on saatettu lisätä lisäaineita tai muita aineita ja joka soveltuu lopputuotteiden pääraakeneosaksi, lukuun ottamatta luonnonpolymeerejä, joita ei ole kemiallisesti muunnettu;
- 2) 'kertakäyttöisellä muovituotteella' tuotetta, joka on tehty kokonaan tai osittain muovista ja jota ei ole suunniteltu tai saatettu markkinoille kestämään elinkaarensa aikana useita käyttökertoja siten, että se palautettaisiin tuottajalle täytettäväksi tai sitä käytettäisiin uudelleen alkuperäiseen tarkoitukseen;
- 3) 'oxo-hajoavalla muovilla' muovimateriaalia, jonka sisältämät lisäaineet hapettumisen kautta aiheuttavat muovimateriaalin pilkkoutumisen mikrorakeiseksi tai sen kemiallisen hajoamisen;
- 4) 'kalastusvälineellä' esinettä tai laitteen osaa, jota käytetään kalastuksessa tai vesiviljelyssä meren elollisten luonnonvarojen pyyntiin tai kasvattamiseen tai joka kelluu merenpinnalla ja jolla pyritään houkuttelemaan ja pyytämään tai kasvattamaan tällaisia meren elollisia luonnonvaroja;
- 5) 'kalastusvälinejätteellä' kalastusvälineitä, jotka kuuluvat direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 1 kohdassa esitetyn jätteen määritelmän soveltamisalaan, mukaan lukien kaikki erilliset osat, aineet tai materiaalit, jotka olivat osa kyseistä kalastusvälinettä tai liitetty siihen, kun se hävitettiin, hylätty ja kadonneet kalastusvälineet mukaan luettuina;
- 6) 'markkinoille saattamisella' tuotteen asettamista ensimmäistä kertaa saataville jäsenvaltion markkinoilla;

- 7) 'asettamisella saataville markkinoilla' tuotteen toimittamista jäsenvaltion markkinoille liiketoiminnan yhteydessä jakelua, kulutusta tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai veloituksetta;
- 8) 'yhdenmukaistetulla standardilla' asetuksen (EU) N:o 1025/2012 2 artiklan 1 alakohdan c alakohdassa määriteltyä yhdenmukaistettua standardia;
- 9) 'jätteellä' direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä jätettä;
- 10) 'laajennettua tuottajan vastuuta koskevalla järjestelmällä' direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 21 alakohdassa määriteltyä laajennettua tuottajan vastuuta koskevaa järjestelmää;
- 11) 'tuottajalla'
 - a) jäsenvaltioon sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käytettävästä myyntitekniikasta riippumatta, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU⁽²¹⁾ 2 artiklan 7 alakohdassa määritellyt etäsopimukset mukaan lukien, ammattimaisesti valmistaa, täyttää, myy tai tuo maahan ja saattaa kyseisen jäsenvaltion markkinoille kertakäyttöisiä muovituotteita, täytettyjä kertakäyttöisiä muovituotteita tai muovivia sisältäviä kalastusvälineitä, lukuun ottamatta henkilöitä, jotka harjoittavat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013⁽²²⁾ 4 artiklan 28 alakohdassa määriteltyä kalastustoimintaa; tai
 - b) jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ammattimaisesti myy suoraan jossakin toisessa jäsenvaltiossa yksityisille kotitalouksille tai muille käyttäjille kuin yksityisille kotitalouksille direktiivin 2011/83/EU 2 artiklan 7 alakohdassa määritellyillä etäsopimuksilla kertakäyttöisiä muovituotteita, täytettyjä kertakäyttöisiä muovituotteita tai muovivia sisältäviä kalastusvälineitä, ja jotka ovat muita henkilöitä kuin henkilöt, jotka harjoittavat asetuksen (EU) N:o 1380/2013 4 artiklan 28 alakohdassa määriteltyä kalastustoimintaa;
- 12) 'keräyksellä' direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 10 alakohdassa määriteltyä keräystä;
- 13) 'erilliskeräyksellä' direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 11 alakohdassa määriteltyä erilliskeräystä;
- 14) 'käsittelyllä' direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 14 alakohdassa määriteltyä käsittelyä;
- 15) 'pakkauksella' direktiivin 94/62/EY 3 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä pakkausta;
- 16) 'biohajoavalla muovilla' muovivia, joka hajoaa fyysisesti tai biologisesti siten, että se hajoaa lopulta hiilidioksidiksi (CO₂), biomassaksi ja vedeksi ja joka on kompostoinnin ja anaerobisen hajoamisen avulla hyödynnettävää pakkausta koskevien eurooppalaisten standardien mukainen;
- 17) 'sataman vastaanottolaitteilla' direktiivin 2000/59/EY 2 artiklan e alakohdassa määriteltyä sataman vastaanottolaitteita;
- 18) 'tupakkatuotteilla' direktiivin 2014/40/EU 2 artiklan 4 alakohdassa määriteltyjä tupakkatuotteita.

4 artikla

Kulutuksen vähentäminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla vähennetään kunnianhimoisesti ja pysyvästi liitteessä olevassa A osassa lueteltujen kertakäyttöisten muovituotteiden kulutusta unionin jättopolitiikan yleisten tavoitteiden mukaisesti, erityisesti jätteen syntymisen ehkäisemisen osalta, ja joilla saadaan selvästi käännettyä kulutuksen kasvavat suuntaukset. Näillä toimenpiteillä on päästävä liitteessä olevassa A osassa lueteltujen kertakäyttöisten muovituotteiden kulutuksessa mitattavissa olevaan määrälliseen vähennykseen jäsenvaltioiden alueella vuoteen 2026 mennessä vuoden 2022 tasoon verrattuna.

⁽²¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64).

⁽²²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

Jäsenvaltioiden on 3 päivään heinäkuuta 2021 mennessä laadittava kuvaus toimenpiteistä, jotka ne ovat toteuttaneet ensimmäisen alakohdan mukaisesti, sekä toimitettava kyseinen kuvaus komissiolle ja asetettava se julkisesti saataville. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä kuvauksessa esitetyt toimenpiteet 11 artiklassa tarkoitettuihin suunnitelmiin tai ohjelmiin kyseisten suunnitelmien tai ohjelmien seuraavan päivityksen yhteydessä näitä suunnitelmia tai ohjelmia koskevien asiaan kuuluvien unionin säädösten mukaisesti tai erityisesti tätä tarkoitusta varten laadittuihin muihin ohjelmiin.

Toimenpiteisiin voivat kuulua kansalliset kulutuksen vähentämistä koskevat tavoitteet, toimenpiteet sen varmistamiseksi, että myyntipaikassa asetetaan loppukuluttajan saataville uudelleenkäytettäviä vaihtoehtoja liitteessä olevassa A osassa luetelluille kertakäyttöisille muovituotteille, taloudelliset kannustimet, kuten kannustimet sen varmistamiseen, ettei kyseisiä kertakäyttöisiä muovituotteita tarjota loppukuluttajalle myyntipaikassa ilmaiseksi, sekä 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut sopimukset. Jäsenvaltiot voivat direktiivin 94/62/EY 18 artiklasta poiketen asettaa markkinointirajoituksia, joiden tarkoituksena on ehkäistä tällaisten tuotteiden pääymistä roskana ympäristöön, jotta varmistetaan, että tuotteet korvataan uudelleenkäytettävillä vaihtoehdoilla tai vaihtoehdoilla, jotka eivät sisällä muovia. Toimenpiteet voivat vaihdella riippuen kyseisten kertakäyttöisten muovituotteiden ympäristövaikutuksista niiden elinkaaren aikana, myös silloin, kun ne päätyvät roskana ympäristöön.

Tämän kohdan mukaisesti toteutettavien toimenpiteiden on oltava oikeasuhteisia ja syrjimättömiä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseisistä toimenpiteistä komissiolle Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/1535⁽²³⁾ mukaisesti silloin, kun tätä edellytetään mainitussa direktiivissä.

Noudattaakseen tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa jäsenvaltioiden on seurattava liitteessä olevassa A osassa lueteltuja markkinoille saatettuja kertakäyttöisiä muovituotteita ja toteutettuja vähentämistoimenpiteitä sekä raportoitava komissiolle edistymisestä tämän artiklan 2 kohdan ja 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti tavoitteena ottaa käyttöön kulutuksen vähentämistä koskevat sitovat määrälliset unionin tavoitteet.

2. Komissio antaa 3 päivään tammikuuta 2021 mennessä täytäntöönpanosäädöksen, jossa vahvistetaan menetelmä liitteessä olevassa A osassa lueteltujen kertakäyttöisten muovituotteiden kulutuksen kunnianhimoisen ja pysyvän vähennyksen laskemiseksi ja todentamiseksi. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5 artikla

Markkinoille saattamisen rajoittaminen

Jäsenvaltioiden on kiellettävä liitteessä olevassa B osassa lueteltujen kertakäyttöisten muovituotteiden ja oxo-hajoavasta muovista valmistettujen tuotteiden saattaminen markkinoille.

6 artikla

Tuotevaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liitteessä olevassa C osassa luetellut kertakäyttöiset muovituotteet, joiden korkit ja kannet on valmistettu muovista, voidaan saattaa markkinoille ainoastaan, jos korkit ja kannet pysyvät kiinni juomapakkauksissa tuotteiden suunnitellun käyttövaiheen ajan.

2. Tämän artiklan soveltamista varten metallikorkkien tai -kansien, joissa on muoviset tiivisteet, ei katsota olevan valmistettu muovista.

3. Komissio pyytää viimeistään 3 päivänä lokakuuta 2019 eurooppalaisia standardointijärjestöjä laatimaan yhdenmukaistettuja standardeja, jotka liittyvät 1 kohdassa esitettyyn vaatimukseen. Näissä standardeissa on käsiteltävä erityisesti tarvetta varmistaa, että juomapakkausten sulkimet ovat riittävän vahvoja, luotettavia ja turvallisia, myös hiilihappojuomille.

⁽²³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/1535, annettu 9 päivänä syyskuuta 2015, teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisesta noudatettavasta menettelystä (EUVL L 241, 17.9.2015, s. 1).

4. Siitä päivämäärästä alkaen, jona 3 kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaistettujen standardien viitetiedot julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, 1 kohdassa tarkoitettujen kertakäyttöisten muovituotteiden, jotka ovat kyseisten standardien tai niiden osien mukaisia, on katsottava olevan 1 kohdassa säädetyn vaatimuksen mukaisia.

5. Liitteessä olevassa F osassa lueteltujen juomapullojen osalta kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että

a) vuodesta 2025 alkaen liitteessä F luetellut juomapullot, joiden valmistuksessa pääasiallisena materiaalina on käytetty polyeteenitereftalaattia, jäljempänä 'PET-pullot', sisältävät kierrätettyä muovia vähintään 25 prosenttia kaikkien kyseisen jäsenvaltion alueella markkinoille saatettujen PET-pullojen keskiarvona laskettuna; ja

b) vuodesta 2030 alkaen liitteessä F luetellut juomapullot sisältävät kierrätettyä muovia vähintään 30 prosenttia kaikkien kyseisen jäsenvaltion alueella markkinoille saatettujen tällaisten juomapullojen keskiarvona laskettuna.

Komissio hyväksyy 1 päivään tammikuuta 2022 mennessä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa asetettujen tavoitteiden laskemista ja toteutumisen vahvistamista koskevat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

7 artikla

Merkintävaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kunkin liitteessä olevassa D osassa mainitun markkinoille saatetun kertakäyttöisen muovituotteen pakkaukseen tai itse tuotteeseen on liitetty näkyvästi ja pysyvästi helposti luettavissa oleva merkintä, jossa annetaan kuluttajille seuraavat tiedot:

a) kyseessä olevalle tuotteelle sopivat, jätehierarkian mukaiset jätehuoltovaihtoehdot tai sen osalta vältettävät jätteen loppukäsittelyvaihtoehdot, ja

b) tuotteen sisältämä muovi ja haitalliset ympäristövaikutukset, joita se aiheuttaa roskaantumisen tai tuotteen muun epäasianmukaisen loppukäsittelyn kautta.

Komissio laatii merkintöjä koskevat yhdenmukaistetut eritelmät 2 kohdan mukaisesti.

2. Komissio hyväksyy viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2020 täytäntöönpanosäädöksen, jossa esitetään 1 kohdassa tarkoitettua merkintää varten laaditut yhdenmukaistetut eritelmät, joissa

a) säädetään, että liitteessä olevan D osan 1, 2 ja 3 kohdassa lueteltujen kertakäyttöisten muovituotteiden merkinnät on kiinnitettävä kyseisten tuotteiden kuluttaja- tai ryhmäpakkauksiin. Jos ostopaikalla kootaan yhdeksi ryhmäksi useita myyntiyksiköitä, kunkin myyntiyksikön pakkauksessa on oltava merkintä. Merkintä ei ole pakollinen pakkauksissa, joiden pinta-ala on alle 10 cm²;

b) säädetään, että liitteessä olevan D osan 4 kohdassa lueteltujen kertakäyttöisten muovituotteiden merkinnät on kiinnitettävä itse tuotteeseen; ja

c) otetaan huomioon olemassa olevat alakohtaiset vapaaehtoiset toimintamallit ja erityisesti se, että harhaanjohtavan tiedon antamista kuluttajille on tarpeen välttää.

Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Tämän artiklan tupakkatuotteita koskevat säännökset täydentävät direktiivissä 2014/40/EU vahvistettuja säännöksiä.

8 artikla

Laajennettu tuottajan vastuu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että perustetaan laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät kaikkia liitteessä olevassa E osassa lueteltuja, jäsenvaltion markkinoille saatettuja kertakäyttöisiä muovituotteita varten direktiivin 2008/98/EY 8 ja 8 a artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin liitteessä olevan E osan I jaksossa lueteltujen kertakäyttöisten muovituotteiden tuottajat huolehtivat kustannuksista, jotka aiheutuvat direktiivien 2008/98/EY ja 94/62/EY laajennettua tuottajan vastuuta koskevista säännöksistä, sekä seuraavista kustannuksista, mikäli nämä eivät jo sisälly edellä mainittuihin kustannuksiin:

- a) kyseisiä tuotteita koskevien, tämän direktiivin 10 artiklassa tarkoitettujen valistustoimenpiteiden kustannukset;
- b) kustannukset, joita aiheutuu kyseisten tuotteiden keruusta julkisiin keräysjärjestelmiin hävitettynä jätteenä, mukaan lukien infrastruktuuri ja sen käyttö, ja kyseisten jätteiden kuljetuksesta ja käsittelystä sen jälkeen; ja
- c) kustannukset kyseisistä tuotteista aiheutuvan roskaantumisen puhdistamisesta ja näiden roskien kuljetuksesta ja käsittelystä sen jälkeen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liitteessä olevan E osan II ja III jaksossa lueteltujen kertakäyttöisten muovituotteiden tuottajat huolehtivat ainakin seuraavista kustannuksista:

- a) kyseisiä tuotteita koskevien, 10 artiklassa tarkoitettujen valistustoimenpiteiden kustannukset;
- b) kustannukset kyseisistä tuotteista aiheutuvan roskaantumisen puhdistamisesta ja näiden roskien kuljetuksesta ja käsittelystä sen jälkeen; ja
- c) direktiivin 2008/98/EY 8 a artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen tiedonkeruun ja raportoinnin kustannukset.

Tämän direktiivin liitteessä olevan E osan III jaksossa lueteltujen kertakäyttöisten muovituotteiden osalta jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat huolehtivat lisäksi keräämiskustannuksista, joita aiheutuu kyseisten tuotteiden keruusta julkisiin keräysjärjestelmiin käytöstä poistettuna, mukaan lukien infrastruktuuri ja sen käyttö, ja jätteen kuljetuksesta ja käsittelystä sen jälkeen. Kustannuksiin voi kuulua kyseisistä tuotteista syntyvän jätteen erityisen keräysinfrastruktuurin perustaminen, kuten yleisimmin roskaantuville paikoille sijoitettavat asianmukaiset jäteastiat.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen palvelujen tarjoamiseksi kustannustehokkaasti, ja ne on vahvistettava asianomaisten toimijoiden kesken avoimella tavalla. Roskaantumisen puhdistamiskustannukset on rajoitettava viranomaisten toteuttamiin tai niiden puolesta toteutettuihin toimiin. Laskentamenetelmät on kehitettävä sellaisiksi, että roskaantumisen puhdistamiskustannukset voidaan määrittellä oikeasuhteisesti. Jäsenvaltiot voivat minimoida hallinnollisia kustannuksia määrittämällä puhdistamiskustannuksia koskevia rahoitusosuuksia asianmukaisina monivuotisinä ja kiinteinä määrinä.

Komissio kuulee jäsenvaltioita ja julkaisee suuntaviivat kriteereille, jotka koskevat 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja roskaantumisen puhdistamiskustannuksia.

5. Jäsenvaltioiden on määriteltävä selkeällä tavalla kaikkien asiaankuuluvien toimijoiden tehtävät ja vastuut.

Pakkausten osalta nämä tehtävät ja vastuut määritellään direktiivin 94/62/EY mukaisesti.

6. Kunkin jäsenvaltion on sallittava toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden tuottajien, jotka saattavat tuotteita sen markkinoille, nimetä sen alueelle sijoittautunut oikeushenkilö tai luonnollinen henkilö valtuutetuksi edustajaksi laajennettua tuottajan vastuuta koskeviin järjestelmiin liittyvien tuottajan velvoitteiden täyttämistä varten sen alueella.

7. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen alueelle sijoittautuneet tuottajat, jotka myyvät liitteessä olevassa E osassa lueteltuja kertakäyttöisiä muovituotteita tai muovisia sisältäviä kalastusvälineitä muussa jäsenvaltiossa kuin sijoittautumisjäsenvaltiossaan, nimeävät valtuutetun edustajan kyseiseen muuhun jäsenvaltioon. Valtuutettu edustaja on vastuussa tuottajan tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täyttämisestä kyseisen muun jäsenvaltion alueella.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että perustetaan laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät jäsenvaltion markkinoille saatettuja muovisia sisältäviä kalastusvälineitä varten direktiivin 2008/98/EY 8 ja 8 a artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden, joilla on direktiivin 2008/56/EY 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä merivesiä, on asetettava kansallinen vuosittainen muovisia sisältävän kalastusvälinejätteen vähimmäiskeräysaste kierrätystä varten.

Jäsenvaltioiden on seurattava niiden markkinoille saatettuja muovisia sisältäviä kalastusvälineitä ja muovisia sisältävää kerättyä kalastusvälinejätettä ja raportoitava näistä komissiolle tämän direktiivin 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti tavoitteena asettaa keräystä koskevat sitovat määrälliset unionin tavoitteet.

9. Tämän artiklan 8 kohdan mukaisesti perustettujen laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien osalta jäsenvaltioiden on varmistettava, että muovisia sisältävien kalastusvälineiden tuottajat huolehtivat muovisia sisältävän kalastusvälinejätteen erilliskeräyksen kustannuksista, kun jäte on toimitettu asianmukaisiin direktiivin (EU) 2019/883 mukaisiin sataman vastaanottolaitteisiin tai muihin vastaaviin keräysjärjestelmiin, jotka jäävät kyseisen direktiivin ulkopuolelle, sekä jätteen kuljetuksen ja käsittelyn kustannuksista sen jälkeen. Tuottajien on myös huolehdittava muovisia sisältäviin kalastusvälineisiin liittyvistä 10 artiklassa tarkoitettujen valistustoimenpiteiden kustannuksista.

Tässä kohdassa säädetyillä vaatimuksilla täydennetään sataman vastaanottolaitteita koskevan unionin lainsäädännön vaatimuksia, joita sovelletaan kalastusaluksista peräisin olevaan jätteeseen.

Komissio pyytää Euroopan standardointiorganisaatioita kehittämään yhdenmukaistetut standardit kalastusvälineiden kiertotalouden periaatteiden mukaista suunnittelua varten kannustaakseen valmistelua uudelleenkäyttöön ja helpottaakseen kierrätettävyyttä käyttöään päättyessä, sanotun kuitenkin rajoittamatta neuvoston asetuksessa (EY) N:o 850/98⁽²⁴⁾ vahvistettujen teknisten toimenpiteiden toteuttamista.

9 artikla

Erilliskeräys

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta varmistetaan, että kierrätystarkoituksessa erilliskerätään
 - a) viimeistään vuonna 2025 liitteessä olevassa F osassa luetelluista kertakäyttöisistä muovituotteista syntyneitä jätettä määrä, joka vastaa painona 77:ää prosenttia kyseisistä kertakäyttöisistä, tietyinä vuotena markkinoille saatettavista muovituotteista;
 - b) viimeistään vuonna 2029 liitteessä olevassa F osassa luetelluista kertakäyttöisistä muovituotteista syntyneitä jätettä määrä, joka vastaa painona 90:ää prosenttia kyseisistä kertakäyttöisistä, tietyinä vuotena markkinoille saatettavista muovituotteista.

Jäsenvaltiossa markkinoille saatettavia liitteessä olevassa F osassa lueteltuja kertakäyttöisiä muovituotteita voidaan olettaa olevan yhtä suuri määrä kuin kyseisessä jäsenvaltiossa samana vuonna näistä tuotteista syntyneitä jätettä, mukaan lukien ympäristöön roskana päätynyt jäte.

Kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi jäsenvaltiot voivat muun muassa:

- a) perustaa pantillisia palautusjärjestelmiä;
- b) asettaa erilliskeräystavoitteita asianmukaisia laajennettua tuottajan vastuuta koskevia järjestelmiä varten.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan rajoittamatta direktiivin 2008/98/EY 10 artiklan 3 kohdan a alakohdan soveltamista.

2. Komissio helpottaa 1 kohdassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi toteutettavia asianmukaisia toimenpiteitä, kuten pantillisia palautusjärjestelmiä, koskevaa tietojenvaihtoa ja parhaiden käytäntöjen jakamista jäsenvaltioiden välillä. Komissio asettaa tällaisen tietojenvaihdon ja parhaiden käytäntöjen jakamisen tulokset julkisesti saataville.

3. Komissio hyväksyy viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2020 täytäntöönpanosäädöksen, jossa vahvistetaan menetelmät tämän artiklan 1 kohdassa vahvistetun erilliskeräystavoitteen laskemiseksi ja todentamiseksi. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

10 artikla

Valistustoimenpiteet

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä, joilla annetaan tietoja kuluttajille ja kannustetaan heitä vastuulliseen käyttäytymiseen, jotta tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista tuotteista aiheutuvaa roskaantumista voitaisiin vähentää, sekä toteutettava toimenpiteitä, joiden avulla liitteessä olevassa G osassa lueteltujen kertakäyttöisten muovituotteiden kuluttajat ja muovisia sisältäviä kalastusvälineiden käyttäjät saavat tietoja seuraavilta osin:

- a) saatavilla olevat uudelleenkäytettävät vaihtoehdot, uudelleenkäyttöjärjestelmät ja jätehuoltovaihtoehdot kyseisiä kertakäyttöisiä muovituotteita ja muovisia sisältäviä kalastusvälineitä varten sekä parhaat käytännöt direktiivin 2008/98/EY 13 artiklan mukaisesti suoritettavaa ympäristöä suojelevaa jätehuoltoa varten;
- b) roskaantumisen sekä kyseisistä kertakäyttöisistä muovituotteista ja muovisia sisältävistä kalastusvälineistä aiheutuvan jätteen muun epäasianmukaisen loppukäsittelyn vaikutukset ympäristöön ja erityisesti meriympäristöön; ja

⁽²⁴⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 850/98, annettu 30 päivänä maaliskuuta 1998, kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla (EYVL L 125, 27.4.1998, s. 1).

c) kyseisten kertakäyttöisten muovituotteiden epäasianmukaisen loppukäsittelyn vaikutukset viemäriverkkoon.

11 artikla

Toimenpiteiden koordinointi

Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöönpanemiseksi toteutetut toimenpiteet muodostavat erottamattoman osan ja johdonmukaisesti noudattavat direktiivin 2008/56/EY 13 artiklan mukaisesti perustettuja toimenpideohjelmiä niissä jäsenvaltioissa, joilla on merivesiä, direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan mukaisesti perustettuja toimenpideohjelmiä, direktiivin 2008/98/EY 28 artiklan mukaisesti perustettuja jätehuoltosuunnitelmia ja 29 artiklan mukaisesti perustettuja jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia ohjelmia sekä direktiivin (EU) 2019/883 nojalla laadittuja jätteen vastaanotto- ja käsittelysuunnitelmia, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän direktiivin 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamista.

Jäsenvaltioiden tämän direktiivin 4–9 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöönpanemiseksi toteuttamissa toimenpiteissä on noudatettava unionin elintarvikelainsäädäntöä, jotta varmistetaan, että elintarvikehygieniaa tai elintarviketurvallisuutta ei vaaranneta. Jäsenvaltioiden on kannustettava kertakäyttöisten muovituotteiden kestävien vaihtoehtojen käyttöä elintarvikkeiden kanssa kosketukseen joutuvien materiaalien osalta aina, kun se on mahdollista.

12 artikla

Kertakäyttöisiä muovituotteita koskevat eritelmät ja suuntaviivat

Sen määrittämiseksi, katsotaanko elintarvikepakkaus tässä direktiivissä tarkoitetuksi kertakäyttöiseksi muovituotteeksi, ratkaisevassa asemassa on liitteessä lueteltujen elintarvikepakkauksia koskevien perusteiden lisäksi elintarvikepakkauksen taipumus päätyä roskana ympäristöön sen tilavuuden tai koon takia, erityisesti yhden annoksen elintarvikepakkauksien osalta.

Komissio kuulee jäsenvaltioita ja julkaisee viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2020 suuntaviivat, jotka sisältävät tapauksen mukaan myös esimerkkejä siitä, mitkä tuotteet on katsottava tätä direktiiviä sovellettaessa kertakäyttöisiksi muovituotteiksi.

13 artikla

Tietojärjestelmät ja tietojen toimittaminen

- Jäsenvaltioiden on kunkin kalenterivuoden osalta toimitettava komissiolle seuraavat tiedot:
 - tiedot liitteessä olevassa A osassa luetelluista kertakäyttöisistä muovituotteista, jotka saatetaan jäsenvaltion markkinoille joka vuosi, jotta voidaan osoittaa 4 artiklan 1 kohdan mukainen kulutuksen väheneminen;
 - tiedot jäsenvaltioiden toteuttamista toimenpiteistä 4 artiklan 1 kohdan soveltamista varten;
 - tiedot liitteessä olevassa F osassa luetelluista kertakäyttöisistä muovituotteista, jotka jäsenvaltiossa on erilliskerätty vuosittain sen osoittamiseksi, että 9 artiklan 1 kohdan mukaiset erilliskeräystavoitteet on saavutettu;
 - tiedot jäsenvaltiossa kunakin vuonna markkinoille saatetuista muovista sisältävistä kalastusvälineistä sekä kerätystä kalastusvälinejätteestä;
 - tiedot liitteessä olevassa F osassa lueteltujen juomapullojen kierrätysmateriaalin osuudesta sen osoittamiseksi, että 6 artiklan 5 kohdassa asetetut tavoitteet on saavutettu; ja
 - tiedot liitteessä olevan E osan III jaksossa luetelluista kertakäyttöisistä muovituotteista syntyneestä kulutuksen jälkeisestä jätteestä, joka on kerätty 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on toimitettava nämä tiedot sähköisesti 18 kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot kerättiin. Tiedot on toimitettava komission tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa.

Ensimmäinen raportointikausi on kalenterivuosi 2022 lukuun ottamatta ensimmäisen alakohdan e ja f alakohtaa, joiden osalta ensimmäinen raportointikausi on kalenterivuosi 2023.

2. Jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti toimittamiin tietoihin on liitettävä laaduntarkastusraportti. Tiedot on toimitettava komission 4 kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa.

3. Komissio tarkastelee tämän artiklan mukaisesti toimitettuja tietoja ja julkaisee tarkastelunsa tuloksista kertomuksen. Kyseisessä kertomuksessa arvioidaan tietojenkeruun järjestämistä, jäsenvaltioissa käytettyjä tietolähteitä ja menetelmiä sekä kyseisten tietojen täydellisyyttä, luotettavuutta, oikea-aikaisuutta ja yhtenäisyyttä. Arviointiin voi sisältyä erityisiä parannussuosituksia. Kertomus laaditaan sen jälkeen, kun jäsenvaltiot ovat toimittaneet ensimmäiset tietonsa, ja tämän jälkeen direktiivin 94/62/EY 12 artiklan 3 c kohdan mukaisin väliajoin.

4. Komissio hyväksyy viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2021 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan sekä 2 kohdan mukaisten tietojen toimittamismuoto.

Komissio hyväksyy viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2020 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan sekä 2 kohdan mukaisten tietojen toimittamismuoto.

Komissio hyväksyy viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2022 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdan e ja f alakohdan sekä 2 kohdan mukaisten tietojen toimittamismuoto.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Direktiivin 94/62/EY mukaisesti laadittu muoto on otettava huomioon.

14 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä säännökset ja toimenpiteet komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2021, ja jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset.

15 artikla

Arviointi ja uudelleentarkastelu

1. Komissio tekee arvioinnin tästä direktiivistä viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2027. Kyseisen arvioinnin perustana on oltava 13 artiklan mukaisesti saatavilla olevat tiedot. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle arviointia ja tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kertomuksen laadintaa varten tarvittavat lisätiedot.

2. Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen 1 kohdan mukaisesti suoritetun arvioinnin tärkeimmistä tuloksista. Kertomukseen voidaan tarvittaessa liittää lainsäädäntöehdotus. Ehdotuksessa on tarvittaessa asetettava kulutuksen vähentämistä koskevia sitovia määrällisiä tavoitteita ja kalastusvälinejätettä koskevat sitovat keräysasteet.

3. Kertomuksen on sisällettävä

- a) arviointi siitä, onko tarpeen tarkistaa liitettä, jossa luetellaan kertakäyttöiset muovituotteet, myös lasisten ja metallisten juomapakkausten muovikorkkien ja -kansien osalta;
- b) tutkimus siitä, onko mahdollista asettaa sitovat keräysasteet kalastusvälinejätteelle sekä sitovat määrälliset unionin tavoitteet kulutuksen vähentämiselle ja erityisesti liitteessä olevassa A osassa lueteltujen kertakäyttöisten muovituotteiden kulutuksen vähentämiselle ottaen huomioon kulutuksen tasot ja jäsenvaltioissa jo saavutetut vähennykset;
- c) arvio tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa kertakäyttöisissä muovituotteissa käytettävien materiaalien muutoksesta sekä uusista kulutusmalleista ja uudelleenkäytettäviin vaihtoehtoihin perustuvista liiketoimintamalleista; arviointiin olisi mahdollisuuksien mukaan sisällytettävä yleinen elinkaarianalyysi, jolla arvioidaan kyseisten tuotteiden ja niiden vaihtoehtojen ympäristövaikutusta; ja
- d) arviointi tieteen ja tekniikan kehityksestä, joka liittyy muovien biohajoavuutta meriympäristössä koskeviin standardiin tai kriteereihin, joita sovelletaan tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin kertakäyttöisiin muovituotteisiin ja niitä korvaaviin kertakäyttöisiin tuotteisiin, jotka hajoavat kokonaan hiilidioksidiksi (CO₂), biomassaksi ja vedeksi niin lyhyessä ajassa, että muovit eivät ole haitallisia merten eliöstölle eivätkä keräänny ympäristöön.

4. Komissio arvioi tämän direktiivin mukaisia, liitteessä olevan E osan III jaksossa lueteltuja kertakäyttöisiä muovituotteita koskevia toimia osana 1 kohdan mukaista arviota ja esittää kertomuksen arvioinnin tärkeimmistä tuloksista. Kertomuksessa on myös otettava huomioon vaihtoehdot sitoviksi toimenpiteiksi, joilla vähennetään liitteessä olevan E osan III jaksossa luetelluista kertakäyttöisistä muovituotteista syntyneitä kulutuksen jälkeistä jätettä, mukaan lukien mahdollisuus asettaa sitovia keräysasteita kyseiselle kulutuksen jälkeiselle jätteelle. Kertomukseen on tarvittaessa liitettävä lainsäädäntöehdotus.

16 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2008/98/EY 39 artiklalla perustettu komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

17 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2021. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin sovellettava

- 5 artiklan noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä 3 päivästä heinäkuuta 2021,
- 6 artiklan 1 kohdan noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä 3 päivästä heinäkuuta 2024,
- 7 artiklan 1 kohdan noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä 3 päivästä heinäkuuta 2021,
- 8 artiklan noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024, paitsi ennen 4 päivää heinäkuuta 2018 perustettujen laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien ja liitteessä olevan E osan III jaksossa lueteltujen kertakäyttöisten muovituotteiden osalta viimeistään 5 päivänä tammikuuta 2023.

Tässä kohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3. Edellyttäen, että 4 ja 8 artiklassa vahvistetut jätehuoltotavoitteet ja tavoitteet täyttyvät, jäsenvaltiot voivat saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä 4 artiklan 1 kohdassa sekä 8 artiklan 1 ja 8 kohdassa vahvistetut säännökset, lukuun ottamatta liitteessä olevan E osan III jaksossa lueteltuja kertakäyttöisiä muovituotteita koskevia säännöksiä, toimivaltaisten viranomaisten ja asianomaisten toimialojen välisillä sopimuksilla.

Tällaisten sopimusten on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) sopimukset ovat täytäntöönpanokelpoisia;
- b) sopimuksissa määritellään tavoitteet ja niitä koskevat määräajat;
- c) sopimukset julkaistaan kansallisessa virallisessa lehdessä tai muussa virallisessa asiakirjassa, johon yleisö voi samalla tavoin tutustua ja joka toimitetaan komissiolle;
- d) sopimuksen puitteissa saavutettuja tuloksia seurataan säännöllisesti, niistä tiedotetaan toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle ja ne asetetaan yleisön saataville sopimuksen ehtojen mukaisesti;
- e) toimivaltaiset viranomaiset laativat säännöksiä sopimuksen puitteissa tapahtuvan edistymisen tarkastelua varten; ja
- f) jos sopimusta ei noudateta, jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön tämän direktiivin asiaankuuluvat säännökset laein, asetuksin tai hallinnollisin määräyksin.

18 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

19 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 5 päivänä kesäkuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA

LIITE

A OSA

Kulutuksen vähentämistä koskevan 4 artiklan soveltamisalaan kuuluvat kertakäyttöiset muovituotteet

- 1) Juomamukit, niiden korkit ja kannet mukaan luettuina.
- 2) Elintarvikepakkaukset eli astiat, kuten kannelliset ja kannettomat rasiat, joissa säilytetään elintarvikkeita, jotka
 - a) on tarkoitettu syötäväksi välittömästi joko paikalla tai mukaan otettuna,
 - b) syödään tavallisesti astiasta, ja
 - c) ovat valmiita syötäväksi ilman lisävalmistamista, kuten kypsentämistä, keittämistä tai lämmittämistä,mukaan lukien elintarvikepakkaukset, joita käytetään pikaruokaa tai muuta välittömästi syötäväksi tarkoitettua ateriaa varten, lukuun ottamatta juomapakkauksia, lautasia ja ruokaa sisältäviä annospakkauksia ja kääreitä.

B OSA

Markkinoille saattamisen rajoituksia koskevan 5 artiklan soveltamisalaan kuuluvat kertakäyttöiset muovituotteet

- 1) Vanupuikot, paitsi jos ne kuuluvat neuvoston direktiivin 90/385/ETY⁽¹⁾ tai neuvoston direktiivin 93/42/ETY⁽²⁾ soveltamisalaan.
- 2) Ruokailuvälineet (haarukat, veitset, lusikat, syömäpuikot).
- 3) Lautaset.
- 4) Pillit, paitsi jos ne kuuluvat direktiivin 90/385/ETY tai direktiivin 93/42/ETY soveltamisalaan.
- 5) Juomien sekoitustikut.
- 6) Ilmapalloihin kiinnitettävät ja niitä tukevat varret, lukuun ottamatta ilmapalloja, jotka on tarkoitettu teolliseen tai muuhun ammattimaiseen käyttöön ja joita ei jaeta kuluttajille, mukaan lukien kyseisten varsien mekanismit.
- 7) Vaahdotetusta polystyreenistä valmistetut elintarvikepakkaukset eli astiat, kuten kannelliset ja kannettomat rasiat, joissa säilytetään elintarvikkeita, jotka
 - a) on tarkoitettu syötäväksi välittömästi joko paikalla tai mukaan otettuna,
 - b) syödään tavallisesti astiasta, ja
 - c) ovat valmiita syötäväksi ilman lisävalmistamista, kuten kypsentämistä, keittämistä tai lämmittämistä,mukaan lukien elintarvikepakkaukset, joita käytetään pikaruokaa tai muuta välittömästi syötäväksi tarkoitettua ateriaa varten, lukuun ottamatta juomapakkauksia, lautasia ja ruokaa sisältäviä annospakkauksia ja kääreitä.
- 8) Vaahdotetusta polystyreenistä valmistetut juomapakkaukset, niiden korkit ja kannet mukaan luettuina.
- 9) Vaahdotetusta polystyreenistä valmistetut juomamukit, niiden korkit ja kannet mukaan luettuina.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 90/385/ETY, annettu 20 päivänä kesäkuuta 1990, aktiivisia implantoitavia lääkinnällisiä laitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 189, 20.7.1990, s. 17).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 93/42/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1993, lääkinnällisistä laitteista (EYVL L 169, 12.7.1993, s. 1).

C OSA

Tuotevaatimuksia koskevan 6 artiklan 1–4 kohdan soveltamisalaan kuuluvat kertakäyttöiset muovituotteet

Tilavuudeltaan enintään kolmen litran juomapakkaukset eli astiat, joita käytetään nesteitä varten, kuten juomapullot ja niiden korkit ja kannet, sekä yhdistelmäateriaalipakkaukset niiden korkit ja kannet mukaan luettuina, paitsi

- a) lasiset tai metalliset juomapakkaukset, joissa on muovikorkit tai -kannet,
- b) juomapakkaukset, jotka on tarkoitettu ja joita käytetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 609/2013⁽³⁾ 2 artiklan g alakohdassa määriteltyjä erityisiin lääkinällisiin tarkoituksiin tarkoitettuja nestemäisessä muodossa olevia elintarvikkeita varten.

D OSA

Merkintävaatimuksia koskevan 7 artiklan soveltamisalaan kuuluvat kertakäyttöiset muovituotteet

- 1) Terveysseiteet, tamponit ja tamponien asettimet.
- 2) Kosteuspyyhkeet eli henkilökohtaiseen hygieniaan ja kotitalouksien käyttöön tarkoitettut esikosteutetut pyyhkeet.
- 3) Suodattimelliset tupakkatuotteet ja suodattimet, joita pidetään kaupan käytettäväksi yhdessä tupakkatuotteiden kanssa.
- 4) Juomamukit.

E OSA

I. Laajennettua tuottajan vastuuta koskevan 8 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvat kertakäyttöiset muovituotteet

- 1) Elintarvikepakkaukset eli astiat, kuten kannelliset ja kannettomat rasiat, joissa säilytetään elintarvikkeita, jotka
 - a) on tarkoitettu syötäväksi välittömästi joko paikalla tai mukaan otettuna,
 - b) syödään tavallisesti astiasta, ja
 - c) ovat valmiita syötäväksi ilman lisävalmistamista, kuten kypsentämistä, keittämistä tai lämmittämistä,mukaan lukien elintarvikepakkaukset, joita käytetään pikaruokaa tai muuta välittömästi syötäväksi tarkoitettua ateriaa varten, lukuun ottamatta juomapakkauksia, lautasia ja ruokaa sisältäviä annospakkauksia ja kääreitä.
- 2) Joustavasta materiaalista valmistetut annospakkaukset ja kääreet, joiden sisältämä ruoka on tarkoitettu nautittavaksi välittömästi annospakkauksesta tai kääreestä ilman lisävalmistusta.
- 3) Tilavuudeltaan enintään kolmen litran juomapakkaukset eli astiat, joita käytetään nesteitä varten, kuten juomapullot ja niiden korkit ja kannet, sekä yhdistelmäateriaalipakkaukset korkkeineen ja kansineen, paitsi lasiset tai metalliset juomapakkaukset, joissa on muovikorkit tai -kannet.
- 4) Juomamukit, niiden korkit ja kannet mukaan luettuina.
- 5) Kevyet muoviset kantokassit, sellaisina kuin ne määritellään direktiivin 94/62/EY 3 artiklan 1 c kohdassa.

II. Laajennettua tuottajan vastuuta koskevan 8 artiklan 3 kohdan soveltamisalaan kuuluvat kertakäyttöiset muovituotteet

- 1) Kosteuspyyhkeet eli henkilökohtaiseen hygieniaan ja kotitalouksien käyttöön tarkoitettut esikosteutetut pyyhkeet.
- 2) Ilmapallot, lukuun ottamatta ilmapalloja, jotka on tarkoitettu teollisiin tai muihin ammattimaisiin käyttötarkoituksiin ja sovelluksiin ja joita ei jaeta kuluttajille.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 609/2013, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013, imeväisille ja pikkulapsille tarkoitetuista ruoista, erityisiin lääkinällisiin tarkoituksiin tarkoitetuista elintarvikkeista ja painonhallintaan tarkoitetuista ruokavali-onkorvikkeista ja neuvoston direktiivin 92/52/ETY, komission direktiivien 96/8/EY, 1999/21/EY, 2006/125/EY ja 2006/141/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/39/EY sekä komission asetusten (EY) N:o 41/2009 ja (EY) N:o 953/2009 kumoamisesta (EUVL L 181, 29.6.2013, s. 35).

III. Muut laajennettua tuottajan vastuuta koskevan 8 artiklan 3 kohdan soveltamisalaan kuuluvat kertakäyttöiset muovituotteet

Suodattimelliset tupakkatuotteet ja suodattimet, joita pidetään kaupan käytettäväksi yhdessä tupakkatuotteiden kanssa.

F OSA

Erilliskeräystä koskevan 9 artiklan ja tuotevaatimuksia koskevan 6 artiklan 5 kohdan soveltamisalaan kuuluvat kertakäyttöiset muovituotteet

Tilavuudeltaan enintään kolmen litran juomapullot ja niiden korkit ja kannet, paitsi

- a) lasiset tai metalliset juomapullot, joissa on muovikorkit tai -kannet,
- b) juomapullot, jotka on tarkoitettu ja joita käytetään asetuksen (EU) 609/2013 2 artiklan g alakohdassa määriteltyjä erityisiin lääkinnällisiin tarkoituksiin tarkoitettuja nestemäisessä muodossa olevia elintarvikkeita varten.

G OSA

Valistustoimia koskevan 10 artiklan soveltamisalaan kuuluvat kertakäyttöiset muovituotteet

- 1) Elintarvikepakkaukset eli astiat, kuten kannelliset ja kannettomat rasiat, joissa säilytetään elintarvikkeita, jotka
 - a) on tarkoitettu syötäväksi välittömästi joko paikalla tai mukaan otettuna,
 - b) syödään tavallisesti astiasta, ja
 - c) ovat valmiita syötäväksi ilman lisävalmistamista, kuten kypsentämistä, keittämistä tai lämmittämistä,mukaan lukien elintarvikepakkaukset, joita käytetään pikaruokaa tai muuta välittömästi syötäväksi tarkoitettua ateriaa varten, lukuun ottamatta juomapakkauksia, lautasia ja ruokaa sisältäviä annospakkauksia ja kääreitä.
 - 2) Joustavasta materiaalista valmistetut annospakkaukset ja kääreet, joiden sisältämä ruoka on tarkoitettu nautittavaksi välittömästi annospakkauksesta tai kääreestä ilman lisävalmistusta.
 - 3) Tilavuudeltaan enintään kolmen litran juomapakkaukset eli astiat, joita käytetään nesteitä varten, kuten juomapullot ja niiden korkit ja kannet, sekä yhdistelmäateriaalipakkaukset korkkeineen ja kansineen, paitsi lasiset tai metalliset juomapakkaukset, joissa on muovikorkit tai -kannet.
 - 4) Juomamukit, niiden korkit ja kannet mukaan luettuina.
 - 5) Suodattimelliset tupakkatuotteet ja suodattimet, joita pidetään kaupan yhdessä tupakkatuotteiden kanssa.
 - 6) Kosteuspyyhkeet eli henkilökohtaiseen hygieniaan ja kotitalouksien käyttöön tarkoitettut esikosteutetut pyyhkeet.
 - 7) Ilmapallot, lukuun ottamatta ilmapalloja, jotka on tarkoitettu teollisiin tai muihin ammattimaisiin käyttötarkoituksiin ja sovelluksiin ja joita ei jaeta kuluttajille.
 - 8) Kevyet muoviset kantokassit, sellaisina kuin ne määritellään direktiivin 94/62/EY 3 artiklan 1 c kohdassa.
 - 9) Terveysiteet, tamponit ja tamponien asettimet.
-